

till det kalenderår, som infaller näst efter det år, hvar-
under han blifvit eller bort blifva inom kommunen
mantalsskrifven;

öfverlemnande jag till vederbörligt Utskott att, om denna min motion
anses böra bifallas, föreslå den förändrade redaktion af ifrågavarande §,
som deraf betingas.

Stockholm den 23 Januari 1885.

Oskar Erickson.

N:o 16.

Af Herr **A. Bengtsson** i Kärrmossen: *Angående skrifvelse till
Kongl. Maj:t med begäran om utarbetande och framlägg-
gande för Riksdagen af förslag till lag rörande byggande
och underhåll af byvägar.*

Då den inkomst, som de flesta jordbrukare hittills haft genom afverk-
ning af skogsprodukter, nu allt mer och mer börjar afsina, till följd af
de stora afverkningar som under en lång följd af år egt rum, och dertill
kommer att prisen på trälast, till följd af konkurrens från andra länder,
så betydligt fallit under de senare åren, att nettobehållningen för det virke,

hvarå är lång transport, blifver rätt liten, så är det nödvändigt för jordbrukaren att på annat sätt söka bereda sig inkomst, hvilket lättast och säkrast torde ske genom ett förbättradt jordbruk och en förbättrad ladugårdsskötsel samt genom inrättande af mejerier; men för att kunna vinna framgång dermed, fordras goda vägar och lätta kommunikationer, och hafva stora framsteg dermed blifvit gjorda genom jernvägsbyggnader samt förbättring och omläggning af allmänna vägar, hvarigenom många egendomar blifvit mycket förbättrade och genom de lätta kommunikationerna lemna sina egare vida större afkastning än hvad som tillföre varit fallet samt stigit i högre pris; men då det icke kan låta sig göra att till hvarje by få allmän väg, så finnas många och stora byalag som hafva långa byvägar att färdas, innan de komma till allmän väg eller afsättningsort; och som icke någon lag för byvägars byggande och underhåll finnes, hvilken kan ålägga de tredskande att hålla sina vägstycken i farbart skick, så äro de flesta byvägar mycket svåra att färdas samt vissa tider af året nästan ofarbara och lägga alltså hinder i vägen för att kunna, som sig borde, upphjelpa jordbruket och ladugårdsskötseln, ty derför erfordras farbara vägar för att kunna frakta gödningsämnen och kraftfoder m. m. till egendomarne och landtmannaprodukter från desamma; och då nu frågan står på dagordningen att få en ny lag för de allmänna vägarnes byggande och underhåll, helst som komiterades underdåniga betänkande angående förändrad lagstiftning i fråga om utgörande af väghållningsbesväret på landet redan 1881 var färdigt, samt nämnda år utremitterades till samtliga landstingen inom riket, hvilka deröfver afgifvit underdåniga yttranden, och således antagligen med första kommer att framläggas för Riksdagens pröfning och afgörande, anser jag att tiden borde vara inne för att söka få en lag för byvägars byggande och underhåll, ty detta skulle, enligt mitt förmenande, betydligt upphjelpa jordbruket å de egendomar, som ligga aflägsse från allmänna vägar eller lätta kommunikationer.

Några byalag hafva ingått i förening om att hålla sina byvägar i lagligt och farbart skick samt antagit och befullmäktigat syneförrättare, hvilken eger att, mot lega, på de försumliges bekostnad sätta vägen i fullgodt stånd, och har erfarenheten visat, att dessa byalag hafva goda byvägar utan synnerlig kostnad; men sådana föreningar äro icke lätta att få till stånd samt äro ej bindande för andra än dem som underskrifvit föreningen, utan är en lag för byvägars byggande och underhåll af behovet påkallad, hvarföre jag härmed tager mig friheten föreslå,

att Riksdagen för sin del ville besluta att ingå till Kongl. Maj:t med underdånig skrifvelse om, att Kongl. Maj:t ville låta utarbета och till nästa års Riksdag framlägga förslag till lag för byvägars byggande och underhåll.

Stockholm den 23 Januari 1885.

Anders Bengtsson,
Riksdagsman för Jösse härad.

N:o 17.

Af Herr **A. Bengtsson** i Kärrmossen: *Om ändring af 4 § i Kongl. förordningen den 9 Juni 1871 angående fattigvården.*

Att en mängd unga män och qvinnor icke få laga tjenst utan stå dels skrifna som inhyses och dels som lösdrifvare och i de flesta fall vistas på obekant ort, då krono- och kommunalutskylder af dem skola uttagas, samt att så många resa till Amerika, torde till en icke ringa del bero på innehållet i 4 § uti Kongl. Maj:ts nådiga förordning om fattigvården i riket af den 9 Juni 1871 och 6 § uti Kongl. Maj:ts förnyade nådiga legostadga för husbönder och tjenstefolk af den 23 November 1833, hvilka synas vara likställiga i bestämmande af ansvarsskyldigheter för husbönder mot deras tjenstehjon.